Ч. 282 Пятниця 17 (29) грудня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма принимають ся лишь франковані.

Рекламаціѣ незапечатані вôльні вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . — 45 к
Поодиноке число 3 к

Политичне убійство въ Празѣ.

Зъ дальшихъ зôзнань убійниковъ Мрвы показує ся, що головнымъ виновникомъ убійства бувъ челядникъ шевскій Кріжъ, котрый первѣстно выпиравъ ся всякои участи въ убійствѣ. Кажуть, що то вôнъ пôдъюджувавъ Долежаля и Драґуна и докорявъ имъ, що й они шпѣгуны та хиба тымъ зможуть усунути то пôдозрѣнє вôдъ себе, коли убють Мрву. Кріжъ мавъ такожь дати Долежалеви штилетъ. Такожь и жѣнка Кріжа мала знати о намѣренôмъ убійствѣ, але еѣ полишено поки що на вôльнôй стопѣ, позаякъ она знаходить ся у вагôтнôмъ станѣ. У Кріжа найдено такожь записки вôдносячі ся до фабрикаціѣ бомбъ.

Убійники Долежаль и Драґунъ, мали поробити важні зôзнаня, котрі вказують на широку аґітацію тайного товариства „Омладіна". Долежаль, кажуть, перестерѣгъ полицію, щобы она мала ся на бачности, бо суть въ плянѣ дальші замахи, котрі можуть дôткнути высоко поставленыхъ особъ. Оба убійники казали, що до ихъ злочину спонукала ихъ бесѣда пос. Ґерольда выголошена въ Палатѣ пословъ, котру они читали въ ґазетѣ Česka Politika. Скоро оногды розôйшла ся въ Празѣ вѣсть о тôмъ зôзнаню, пôшла була такожь и чутка, що пос. Ґерольдъ вôдобравъ собѣ житє. Чутка ся показалась опосля хибною, позаякъ Ґерольдъ жиє и доказує теперь, що его бесѣда не могла на злочинцяхъ нѣякъ зробити такого враженя, позаякъ вôнъ въ своѣй бесѣды анѣ разу не згадавъ назвище Мрвы, а говоривъ лишь про Ріґолетта зъ Тосканы — прôзвище, котре звѣстне було лишь коханцѣ Мрвы.

Про Мрву розказують теперь, що бувъ то — якъ вже звѣстно — чоловѣкъ слабого здоровля, але за то мавъ бути досыть здôбный. Вôнъ говоривъ кôлькома языками, бо крôмъ ческого знавъ такожь трохи по хорватски, але замѣсть займати ся поважною наукою, читавъ романы, по найбôльшôй части Купера. Его найбôльшимъ бажанємъ було чимсь вôдзначити ся и зробити щось для бѣдныхъ людей. Тѣтцѣ своѣй мавъ вôнъ неразъ говорити: „Будете видѣти, що я ще стану колись славный на весь свѣтъ." Вôнъ бувъ головою тайного товариства „Пôдземна Прага", котре ставило собѣ за задачу „вôдбирати" богачамъ а давати бѣднымъ. Въ запискахъ его мае знаходити ся постанова, що зрадникъ мае бути укараный смертію черезъ заштилетованє. Тѣ, що знали Мрву близше, кажуть, що вôнъ, колибь дѣйстно бувъ аґентомъ провокаційнымъ, не пôднявъ бы ся бувъ того за грошѣ а хиба лишь для того, щобы чимъ небудь вславити ся. Про Долежаля кажуть знову, що бувъ то нероба, лѣнюхъ, котрый живъ лишь зъ того, що вôдъ членôвъ „Омладіны" вытуманювавъ грошѣ.

Що ще дальше слѣдство выкаже, побачимо, але то вже можна нинѣ сказати, що се убійство въ Празѣ пошкодило Чехамъ о стôлько, що о знесеню стану вынимкового не може вже теперь бути и бесѣды. Головна вина за то спадае на Молодочехôвъ, котрыхъ аґітаціи, якъ каже Hlas Naroda, пôдбурили цѣлый народъ, знищили всяку повагу житя публичного, котрі здеморалізували и спонукали одичѣнє умôвъ. Въ тôмъ дусѣ высказують ся не лишь староческі часописи, але такожь и праса вѣденьска. Рѣчь певна, що за се убійство не можна винувати анѣ цѣлого народу ческого, анѣ хочь бы цѣлои партіѣ молодоческои; але й нѣхто не заперечить, що така робота, якъ та, до котрои взяла ся въ послѣдныхъ часахъ переважна часть молодоческои партіѣ, робота, котра хочь бы ведена и въ найлѣпшихъ цѣляхъ, але не числяча ся зъ фактами и обставинами, а ведена лишь на ослѣпъ, може бути хиба лишь шкôдливою цѣлому народови. То не штука выкликувати пристрасти и невдоволенє въ широкихъ масахъ народу; матеріялъ до того знайде ся всюды и завсѣгды. Молодочехи не дали доси своимъ поступованємъ доказу зрѣлости политичнои, а убійство Мрвы кинуло погану тѣнь на цѣлу ихъ дѣяльнôсть. Нѣхто того не каже. щобы они, або хочь бы лишь бесѣда пос. Ґеролода, були безпосереднымъ виновникомъ того убійства, але то рѣчь певна, що серед загального заколоту, якій настане въ якôмъ народѣ, проявляють ся часто такі факты, якъ сей въ Празѣ, и потягають за собою не лишь иногдѣ зовсѣмъ невинні жертвы, але й зводять нещасте на цѣлый народъ.

Справы краєві.

(Прелімінарь буджету краевого на рôкъ 1894).

Тому кôлька днѣвъ донесли мы, що установленый Соймомъ комітетъ дорадный Выдѣлу краевого для справъ фінансовыхъ, постановивъ порадити Выдѣлови знижку додаткôвъ краевыхъ о три центы на рôкъ 1894. На тôй пôдставѣ уложивъ Выдѣлъ краевый прелімінарь буджету краевого на рôкъ 1894, и на остатнôмъ засѣданю рады ухваливъ его.

2)

МѢЖЬ БЕДУИНАМИ ВЪ ГЕДЖАСѢ.

Новеля Л. Бельота.

(Дальше).

— То нѣчо не значить — вôдповѣвъ Бедуинъ и оглянувъ ся довкола себе — я не бачу ту нѣодного верблюда, навѣть ненавюченого, що мôгъ бы тамтыхъ здогонити.

Алі перетолкувавъ сю вôдповѣдь.

— Скажи тому чоловѣкови — промовивъ маляръ — що коли не маю верблюда, то маю коня.

Здивованый товмачь глянувъ на свого пана и не розумѣвъ его.

— Хиба ты не бачишь сего осѣдланого коня коло руинъ?

— Алежь се не нашъ кôнь; се кôнь того чоловѣка.

— То я ему заберу его.

— Заберешь коня Арабови! Чи ты подумавъ надъ тымъ? Можешь ему выдерти его жѣнку, его дѣти, але коня нѣколи!

— Спытай его, за кôлько спродавъ бы менѣ его?

— Се дуже гарный, расовый звѣрь; не вôдступить его за жадну цѣну.

— Всежь таки спытай ся.

Бедуинъ, якъ се передвидѣвъ Алі, не хотѣвъ продати коня.

— Коли такъ — сказавъ панъ де Моренъ до товмача — я приказую тобѣ перетолкувати докладно все, що буду говорити, слово за словомъ.

— Добре, я перетолкую.

Французъ спокôйный, пануючій надъ собою, але и рѣшучій, зблизивъ ся до Бедуина, що стоявъ опертый лѣниво о свою спису.

— Твои приятелѣ — сказавъ до нього — пôрвали одного моего слугу. Моимъ обовязкомъ есть побѣгти ему на помôчь и освободити его. Не хочешь менѣ спродати свого коня, котрого менѣ конче потрѣбно, то я тобѣ забираю его. Коли насъ не убють, я присягаю, що зверну тобѣ твою власнôсть. Але коли ты тôлько рушишь ся, рукою махнешь, щобы менѣ перешкодити, я присягаю такожь, що стрѣлю тобѣ въ лобъ. Отсе мое оружіє, що не вмѣє жартувати.

При тыхъ словахъ зъ футералу зза пояса выдобувъ набитый шестистрѣльный револьверъ великого калибру.

Бедуинъ зблѣдъ, але не вôдповѣвъ нѣчого.

— Побѣжи и приведи менѣ коня — сказавъ Моренъ до свого товмача.

Приказъ бувъ даный голосомъ такимъ рѣшучимъ, що Алі вважавъ потрѣбнымъ послухати его.

Панъ Моренъ, зъ револьверомъ въ руцѣ, о два кроки вôдъ Бедуина, здержувавъ его на мѣсци.

Алі вернувъ зъ конемъ, молодый Французъ скочивъ на него, а все не спускавъ зъ ока Араба. Не було впрочôмъ чого лякати ся его: по словахъ и поглядѣ пана Морена пôзнавъ вôнъ, що всяка борба була бы безхосенна. Отже пріставъ на все, вступивъ ся передъ силою, якъ се звычайно чинять всѣ ті пôвварвары, суворі и страшні супротивъ слабыхъ, але покорні и боязливі супротивъ сильныхъ.

Вже на вôдъѣзднôмъ панъ де Моренъ дававъ послѣдні приказы.

— Иди заразъ — казавъ до Алього — до Джеддахъ, до нашихъ приятелѣвъ. Скажи имъ, що менѣ годѣ було покинути Европейця, котрый разомъ зô мною пріѣхавъ зъ Франціѣ. Я повиненъ ту нимъ опѣкувати ся, такъ якъ вôнъ обовязаный бувъ менѣ служити. Мои приятелѣ зрозуміють мене; зробили бы такъ само на моимъ мѣсци. Проси ихъ, щобы зô своеѣ стороны прибули намъ на помôчь, сли то уважають за потрѣбне.

— Выставляешь ся, пане, на певну смерть — кричавъ Алі. — Що порадишь самъ оденъ противъ стôлько Арабôвъ, коли ихъ догонишь?

— Бувають такі выпадки, въ котрыхъ годѣ довго розважати — вôдповѣвъ панъ де Моренъ — а я и такъ уже за довго надумувавъ ся. Роби се, що я тобѣ казавъ, а не спускай зъ ока сего чоловѣка, доки не вôдъѣде такъ далеко, що его куля вже мене не засягне. Будь здоровъ.

Пустивъ коня и полетѣвъ стрѣлою.

Арабъ стоявъ якъ перше неподвижно на своимъ мѣсци и усмѣхавъ ся злосливымъ усмѣхомъ, котрого значѣнє легко було вôдгада-

Прелімінарь на рôкъ 1894 буде першимъ по переведенôй конверсіи индемнізаційнôй, отже и въ неоднôмъ вôдмѣнный вôдъ буджетôвъ зъ попередныхъ лѣтъ. Въ хвили ухваленя конверсіѣ довгу индемнізаційного, представлявъ ся станъ фінансôвъ краевыхъ такъ:

На фондѣ краевôмъ тяжѣли: емісійни̂ позычки въ сумѣ 7,518 900 зр., позычка зъ фонду пропінаційного 1,650.000 зр., рôжни̂ инши̂ позычки въ сумѣ 1,323.181 зр. Отже разомъ всѣхъ довгôвъ, затягненыхъ на пôдставѣ ухвалъ соймовыхъ було 10,492.081 зр., — а крôмъ того около пôвтора міліона такъ званыхъ хвилевыхъ позычокъ, що повстали зъ потребы покрываня бѣжучихъ недоборôвъ — отже загаломъ около 18 міліонôвъ.

На рôкъ 1892 наложено додатокъ до податкôвъ безпосередныхъ у высотѣ 39 кр и мимо того буджетъ на рôкъ 1893 замкнено недоборомъ въ сумѣ 1,534.000 зр.

Щобы звычайни̂ выдатки буджету не зростали въ наслѣдокъ щорôчныхъ недоборôвъ, щорôчныхъ позычокъ и бôльшаючихъ зъ тои причины ратъ на проценты и амортизацію тыхъ новыхъ довгôвъ — постановлоно конверсію индемнізаційного довгу.

Якъ звѣстно, въ наслѣдокъ сеи конверсіѣ довгъ индемнізаційный у высотѣ 27 міліонôвъ, пятипроцентовый, платный въ 5 лѣтахъ, замѣнено на 4-процентову позычку, котру мае ся сплатити въ 50 лѣтахъ. Въ лѣтахъ 1893 до 1897 включно, коли край буде побирати зô скарбу державного запомогу въ сумѣ 2,425.000 зр. рôчно (если будуть значни̂ надвышки) — ужие ся тыхъ надвыжокъ на сплату давныхъ довгôвъ, а по змозѣ такожь на зниженє додаткôвъ до податкôвъ.

Для поясненя треба такожь пригадати, що зроблено зъ правительствомъ угоду, котрою установлено взаимни̂ зъобовязаня, а именно скарбу державного до плаченя згаданыхъ субвенцій, а краю до плаченя вôдъ р. 1894 почавши — довгу $6\frac{1}{4}$ міліонôвъ. Черезъ таку установу довгъ сей сплачуе ся вже теперь обниженемъ субвенціѣ державнои зъ сумы 2,425.000 зр. на 1,488.935 зр. рôчно.

Рôчна рата позычки конверсійнои выносить около 1,366.900 зр. По переведенôй конверсіи мають всѣ активы и пасивы фондôвъ индемнізаційныхъ перейти на фондъ краевый, що може стати ся ажь по замкненю рахункôвъ зъ року 1893. Тымчасомъ громадять ся засобы касови̂ зъ року теперѣшного и йдуть на покрытє $1\frac{1}{2}$-міліонового недобору та на початокъ сплаты давныхъ довгôвъ. Сего року сплачено справдѣ зъ давныхъ всѣлякихъ позычокъ суму 1.103.000 зр.

Вôдъ року 1894 буджеты краеви̂ будуть замыкани̂ надвышками, але що надвыжокъ мае ся уживати на сплату давныхъ довгôвъ, то Выдѣлъ краевый уложивъ буджетъ на р. 18?4 въ той способъ, що цѣлу надвышку вставлено въ рубрику: „на однôразову сплату давныхъ довгôвъ“. Въ той способъ хоче Выдѣлъ краевый зазначити, що тыми надвышками не можна розпоряджати на рôжни̂ цѣли, тôлько треба сплачувати давни̂ довги.

Задля такои проґрамы фінансовои и довершенои конверсіѣ пôднесли ся декотри̂ рубрики буджету на рôкъ 1894. И такъ рубрика XIV выдаткôвъ „на сплату позычокъ“ зросла зъ сумы 702.000 зр. до 3,707.000 зр., а рубрика XVII доходôвъ „рôжныхъ“ зросла о цѣлу субвенцію державну въ сумѣ 1,488.935 зр., котру зъ буджету индемнізаційного перенесено до буджету краевого.

Черезъ ти̂ змѣны труднѣйше теперь порôвнати прелімінарь на р. 1894 зъ краевымъ буджетомъ зъ року 1893. Однакъ по вôдтрученю всѣхъ сумъ въ доходахъ и выдаткахъ прелімінаря на р. 1894, котри̂ стоять у звязи зъ конверзійною операцією, представляе ся прелімінарь буджету краевого на р. 1894 о звышь 300.000 зр. користнѣйше, нѣжь буджетъ на р. 1893. Надвышка до розпорядимости на сплаты давныхъ позычокъ, а вставлена до властивои рубрики выдатôвъ, выносить 1,696.987 зр., а она ще высша о 130.000 зр. вôдъ сумы, представленои Соймомъ у справозданю Выдѣлу краевого яко приближенє обчисленє будучихъ буджетôвъ.

Сума прелімінаря на рôкъ 1894 выказуе у выдаткахъ 9,641.922 зр., а въ доходахъ власныхъ 2,738.346 зр.

Порôвнавши доходы власни̂ зъ выдатками, дôстанемо недоборъ 6,903.576 зр., котри̂ Выдѣлъ краевый радить покрыти додатками до податкôвъ безпосередныхъ, числячи, що 1 центъ додатку принесе 108.000 зр. доходу. Отже Выдѣлъ краевый радить наложити додатки краеви̂: по 65 кр. въ Галичинѣ = 6,479.460 зр.; по 51 кр. въ княжествѣ краковскôмъ = 424.116 зр. — значить разомъ 6,903.576 зр. Та сума покрые цѣлый выказаный высше недоборъ буджету краевоге на рôкъ 1894.

Переглядъ політичный.

После N. fr. Presse приступило вже правительство до вступныхъ робôтъ надъ реформою выборчою. Міністерство справъ внутрѣшныхъ и комісія статистична збирають теперь матеріялъ, маючій становити пôдставу до дальшои акціѣ, а вôдтакъ будуть установлени̂ засады, зъ котрыхъ доси лишь двѣ певни̂: 1) система репрезентаціѣ интересôвъ и точка ваготы правъ политичныхъ мѣщаньства и селяньства будуть задержани̂; 2) число послôвъ буде збôльшене. Скоро міністерство згодить ся на головни̂ засады, то приступить до порозумѣваня ся зъ кругами парляментарными. Позаякъ реформа выборча не обмежить ся лишь на ординаціи выборчôй, але буде мѣстити въ собѣ такожь змѣну законôвъ основныхъ, а така реформа вымагае двохъ третихъ бôльшости, то правительство мусить зъ горы старати ся о забезпеченє собѣ такои бôльшости.

Гуту зелѣзну въ Пасѣчнôй замѣнено на окремый урядъ, „ц. к. зарядъ гутъ въ Пасѣчнôй“, котрый буде стояти безпосередно пôдъ зарядомъ міністерства рôльництва.

До Polit. Corr. доносять, що въ Одесѣ були въ послѣдныхъ часахъ якись поважни̂ розрухи натуры політичнои. Зъ Петербурга знову доносять, що всѣ вѣсти въ заграничныхъ ґазетахъ о якихсь заговорахъ нігілістичныхъ суть зовсѣмъ безосновни̂.

Зъ Сициліѣ надходять все ще непокоячи̂ вѣсти. Пôдчасъ розрухôвъ въ мѣстѣ Вальґварнера згорѣло кôлька будынкôвъ, а робôтники розбили вязницю и выпустили арештантôвъ. Ранено такожь якогось священика, котрый старавъ ся успокоити товпу. Коли наспѣло войско, мѣщане стали ему помагати и арештовано богато людей, що рабували и вôдобрано имъ зрабовани̂ рѣчи.

Новинки.

Львôвъ дня 28 грудня.

— **Именованя.** Иванъ Савицкій именованый віцесекретаремъ у Міністерствѣ скарбу. Канцелістами [illegible]

ти. Вôнъ немовь говоривъ: „Небавомъ пôмстять ся на тобѣ за мою кривду, ты собако невѣрна!“

III.

Ледви панъ де Моренъ щезъ въ туманѣ пороху, Алі пôшовъ дорогою до Джеддахъ, такъ, якъ ему казали.

Бедуинъ вагавъ ся кôлька хвиль, а потôмъ пôшовъ за нимъ.

Его интересы матеріяльни̂ переважали надъ розумомъ. Правда, що вертаючи до мѣста, мôгъ мати немиле дѣло зъ властями турецкими, бо если Европейцѣ мали можныхъ приятелѣвъ у Джеддахъ, то вôнъ буде вôдповѣдати за пôрванє слуги въ его очахъ его товаришами подорожи; але зъ другои стороны сли бы самъ щезъ, пôшовъ у пустыню, то якъ же бы той, що забравъ ему коня, мôгъ ему потôмъ вôддати его або заплатити вôдповѣдну цѣну? Такій кôнь вартъ бувъ, щобы задля него выставити ся на небезпечнôсть. Длятого то приспѣшивъ вôнъ хôдъ и зрôвнавши ся зъ Алімъ зачавъ зъ нимъ розмову. Не зашкодить прецѣ дôзнати ся дещо близше про пана де Моренъ.

Товмачь, быстроумный якъ кождый Арабъ, особливо коли такъ якъ Алі мае часто до дѣла зъ чужинцями, зрозумѣвъ заразъ, що повиненъ описати свого пана якъ найкрасше та ще й Бедуина попросити о помôчь для него. Знавъ добре, що коли той буде бачити въ тôмъ свôй хосенъ, то певно згодить ся шукати Морена и Осипа, а ихъ певно будуть шукати.

Правдивый Арабъ вôдмовить все помочи Европейцеви, скоро йде о переслѣдуванє або ловленє его одновѣрцѣвъ або приятелѣвъ. Але Бедуинъ то не Арабъ, хочь неразъ берута ихъ за одно. Арабъ не волочить ся, мае свою родину, свою хату, свое поколѣнє, свое огнище, худобу, а неразъ и землю. Щобы того всього боронити и мати користь, цѣнить вôнъ потроха добродѣйства цивілізаціѣ, приймае дещо вôдъ неи и уживае до своихъ потребъ. Противно, Бедуинъ волочить ся, его домôвка то пустыня и горы, цѣлый его маетокъ то кôнь або верблюдъ — жие лише зъ розбою, а о релігіи и якôйсь моральности мае лише дуже слабе понятє.

Одного Бедуина, котрому доказали крадѣжь и убійства, спытавъ Французъ: „Щожь ты скажешь своему богови, коли станешь передъ нимъ?“ Бедуинъ вôдповѣвъ: „Нѣчого не скажу ему, поздоровлю его лише. Коли вôнъ гостинный, дасть менѣ ѣсти и курити, то остану ся въ него; а якъ нѣ, то сяду на коня тай поѣду собѣ“. Отже зъ сеи вôдповѣди видко, що для бôльшои частины тыхъ людей, Богъ есть тôлько земскимъ володаремъ, троха сильнѣйшимъ вôдъ иншихъ, що мешкають у далекôй пустыни. Бедуины були колись пастухами и творили велики̂ громады довкола осель тыхъ, що мали свои хаты. Однакъ помалу волокитске житє довело ихъ до морального упадку. Не треба мѣшати ихъ зъ оригінальнымъ типомъ расы арабскои. Родомъ они зъ того самого пня, але суть лише гнилою галузею на тôмъ пни, зеленôмъ ще доси и сильнôмъ.

Знаючи си̂ пересвѣдченя и характеръ Бедуинôвъ, Алі — коли его той Бедуинъ спыталъ — вôдповѣвъ скоро, що п. Моренъ и его приятелѣ важни̂ особы, котри̂ мають ласку у турецкого правительства, при тôмъ богати̂, такъ, що безпечно можуть щедро вынагороджувати всяку прислугу имъ зроблену, а сильни̂ на стôлько, що можуть карати за вѣроломство и зраду.

Товмачь старавъ ся безнастанно зыскати собѣ прихильника и зъ тымъ оба увôйшли до Джеддахъ. Скоро перебѣгъ Алі улицю, що тягне ся повздовжь цѣлого мѣста, дôставъ ся до пристани, скочивъ въ лодку и казавъ завести себе до парохода, на котрôмъ була вже машина розпалена. Ще тôлько ждали на п. Моренъ и Осипа, а по ихъ приходѣ мали пôдняти якоръ.

Кôлькома словами повѣдомивъ Алі паню де Ґеранъ и еѣ товаришѣвъ о цѣлôй пригодѣ. Спершу ти̂ остовпѣли и налякали ся такъ, що слова не могли промовити; вôдтакъ всѣ, якъ бы змовили ся, крикнули однаково: „Треба побѣгти на помôчь приятелеви такъ, якъ вôнъ побѣгъ на помôчь своему слузѣ“. Та якъ ту взяти ся до того? Чижь могли, не знаючи краю, дорôгъ, звычаѣвъ, пустити ся безъ тямки на нови̂ пригоды? Чи не треба бы радше подумати хвилину и за скорымъ поспѣхомъ не выставити на ще бôльшу небезпечнôсть тыхъ, котрыхъ мало ся выратувати? За спôльною згодою постановили удати ся заразъ до французкого конзуля зъ просьбою о помôчь.

Конзуль принявъ ихъ заразъ и выслухавъ зъ великою чемностію, але заразомъ заявивъ зъ жалемъ, що урядово не може имъ нѣякъ помочи.

— Мы маемо взглядный вплывъ и то лише, сли сильно упôмнемось о свое — сказавъ до нихъ. — Если вашь приятель згине, повѣдомлю о тôмъ свое правительство, котре зажадае сатисфакціѣ, значить ся, если убійникôвъ схоплять, що дуже непевне, и вынагороды

ѣвого суду у Львовѣ именований: Онуфрій Филипчакъ зъ Гвôздця, Стан. Пиликовскій зъ Лопатина, Рудольфъ Калагôрскій и Семенъ Тадей Бадецкій зô Львова, а Осипъ Грабовскій зъ Миколаєва канцелістомъ для суду въ Золочевѣ. — Канцелістами судôвъ повѣтовыхъ именований: Юрій Кобзей для Буска, Петро Костюкъ для Белза, Осипъ Чарнецкій для Куликова, Иванъ Лоренцъ для Гвôздця. Канцелістами для веденя книгъ грунтовыхъ зôстали: Михайло Тисосъ для Лопатина и Мих. Политиньскій для Миколаєва.

— **Перенесеня.** Высшій судъ краєвый у Львовѣ перенѣсъ канцелѣстôвъ: Юліяна Турка зъ Куликова до Жовквы и Теофіля Пйотровского зъ Белза до Залѣщикъ.

— **Вôдзначене.** Тытулъ и характеръ радникôвъ Двора въ увôльненемъ вôдъ таксы одержали президентъ окружного суду въ Коломыи Модестъ Пясецкій и радникъ высшого суду краєвого у Львовѣ Иванъ Чачковскій. — Начальникъ урядôвъ помôчныхъ при судѣ въ Перемышли Людвикъ Фаратъ Верешь одержавъ титулъ и характеръ директора урядôвъ помôчныхъ.

— **Нови уряды почтови** будуть отворени зъ новымъ рокомъ въ Голиню повѣта калуского и Токахъ повѣта збараского.

— **На будову руского театру** надôслали: О. Олекс. Бобикевичъ зô Стрыя 16 зр. 30 кр., зôбраныхъ за его-жь почином въ Дашавѣ при нагодѣ посвященя тамошнои церкви. Головными жертвувателями були: маршалокъ повѣтовый ґр Дѣдушицкій 5 зр. (вже другій разъ), о. деканъ Шанковскій 2 зр., о. Стоцкій въ роданою 3 зр., мѣсцевый старшій лѣсничій 1 зр., мѣсцевый посесоръ 1 зр., п. Завадскій мѣсцевый учитель 1 зр., а проче доложили другѣ гостѣ дрôбными датками. — Дръ Мих. Олѣйникъ, лѣкарь зъ Мостôвъ 3 зр. — О. Ив. Колянковскій зъ Ходачкова великого 7 зр. 23 кр., зôбраныхъ на празнику въ Денисовѣ у о. Йос. Ватошиньского. — О. А. Грибъ зъ Николаєва надъ Днѣпромъ 10 зр. зъ розпродажи куповôвъ. — П. Марія Винтонякôвна зъ Утѣшкова 11 зр. 30 кр., зôбраныхъ нею въ домѣ пп. Левицкихъ въ Фирлѣєвѣ въ день св. Николая. На се зложили пп.: Левицкѣ 2·10 зр., Шнелѣ 1·50 зр., Круликовскѣ 1·50 зр., Врублевскѣ 1·50 зр., Высочиньскѣ 1 зр., Винтоняки 1 зр., а дрôбными датками 2·70 зр.

— **У вѣденьской „Громадѣ“** на загальныхъ зборахъ дня 10 с. м. выбрано выдѣлъ, котрый уложивъ ся такъ: Головою зôставъ дръ Олекс. Кулачковскій, конціпієнтъ адвокатскій; его заступникомъ И. Мазуркевичъ урядникъ Міністерства просвѣты; писаремъ В. Сивчакъ, правникъ; бібліотекаремъ М. Пюрко правникъ; скарбникомъ М. Бѣгунъ пѣвецъ церковный; господаремъ Ю. Шумскій; выдѣловыми: Е. Бурачиньскій, В. Кадайскій и Н. Дяковъ.

— **Аматорске представлене** членôвъ львôвского товариства ремѣсничого „Зоря“, дане въ стрыйской Мѣщаньской Бесѣдѣ, выпало дуже добре. Мы вже доносили въ рубрицѣ „Зъ рускихъ товариствъ“, що львôвска „Зоря“ ѣздила въ гостѣ до Стрыя. Теперь ще доповняємо тамту вѣстку новою про представлене аматорске. Представлена була мельодрама „Чорный Матвѣй“, для рускои сцены приспособлена Стечиньскимъ. Нашѣ Зоряне тримали ся дуже жваво, такъ що публицѣ здавалось, якъ бы не була на аматорскôмъ представленю, але на представленю даванôмъ фаховыми артистами. Публика надгороджувала аматорôвъ живыми оплесками, и почуває ся до вдячности для пань и панôвъ, котрѣ не пожалували трудôвъ и на зазывъ Стрыянъ прибули охотно, щобы имъ приготовити такій приємный вечеръ. — Головнѣ ролѣ занимали: панѣ Гринякова, панны: Петрина, Кесѣль и Горикъ, зъ мужчинъ п. Романовичъ, Костѣвъ, Васѣка, Ильчишинъ и Шевчукъ. Усѣмъ тымъ панамъ и панямъ належить ся за ихъ патріотичне дѣло щира подяка, а вечеръ сей остане довго въ памяти стрыйскихъ мѣщанъ и ремѣсникôвъ, яко примѣръ для молодого, а рухливого тов. „Мѣщаньска Бесѣда“.

— **Гарный прикладъ.** Нижшѣ урядники зелѣзничѣ въ Станіславовѣ выдали до своихъ товаришѣвъ вôдозву, котра заслугує на велику похвалу: „Братя честнѣ! Спѣшѣмъ зъ помочею такой будовѣ, якъ нашъ правдиво-рускій театръ и зложѣмъ, кôлько хто може, а за таку красну цѣль Господь всѣхъ васъ вынагородить!“ На сей щиросердечный и патріотичный зазывъ зложили пп: Ил. Подляшецкій 1 зр., П. Карабиновскій 1 зр., Я. Билянюкъ 1 зр., Борисъ 1 зр., Миколаєнко 50 кр., Соболевскій 50 кр., Олесницкій 60 кр., Добряньскій 50 кр., Лопатиньскій 1 зр., Левицкій 50 кр., Параховякъ 1 зр., Устіяновичъ 40 кр, Мельникъ 50 кр., Бохеньскій 30 кр., Селецкій 40 кр., разомъ 10 зр. 20 кр. Всѣ жертвувателѣ зъ Станіславова.

— **Найновѣйшій фоноґрафъ Едісона** привезено сими днями зъ Риму до Лондону. Ся машина до говореня така знаменита, що такои ще доси не було. Фоноґрафъ сей говорить зовсѣмъ такъ якъ чоловѣкъ, то голоснѣйше то тихше, а що ще дивнѣйше: у фоноґрафъ сей можна наговорити тихо, а вôнъ при помочи вôдповѣдного приладу буде самъ говорити голосно. Вже теперь дива робить не надземна сила, а таки люде самѣ.

— **Яке житє, така смерть.** На подвôрю реальности пôдъ ч. 3 на Богданôвцѣ у Львовѣ найдено передвчера неживу женщину лише въ кафтанику и черевикахъ. На тѣлѣ не мала нѣякихъ слѣдôвъ вôдъ битя або душеня. Она звала ся Францішка Писарска, мала 37 лѣтъ и була зарôбницею. Послѣдными часами дуже запивала ся, а впивши ся, бѣгала безъ одежѣ по поляхъ. Такъ само передъ смертію видѣли єѣ, якъ бѣгала пяна по поли. Недалеко навѣть найдено єѣ одежу, котру скинула зъ себе.

— **Гризота совѣсти.** Селянинъ въ Петрôвцяхъ на Буковинѣ Ґеорґіянъ довшій часъ знавъ ся зô своєю сусѣдкою, донькою Дмитра Ласона. Спершу любила его дѣвчина, але недавно покинула его и стала любити иншого, богача Ивана Шайбоша. Ґеорґіянови було завдрôстно и вôнъ рѣшивъ ся вбити суперника. И справдѣ вбивъ его та закопавъ у землю. Але совѣсть не дала ему спокою, гризла его такъ довго, що тому кôлька днѣвъ зголосивъ ся вôнъ самъ до черновецкого суду и признавъ ся до всього.

— **Зацѣлованый на смерть.** У Великôмъ Вараждинѣ на Угорщинѣ стала ся тому кôлька днѣвъ незвычайна пригода. Подруги Фріки мали двохъ сынкôвъ; оденъ мавъ 4 роки, а другій ледви кôлька тыжднѣвъ. Одного дня батько выйшовъ на мѣсто за орудками, а мати по дрова. Чотиролѣтный хлопецъ колысавъ свого братчика и нахилявъ ся що хвиля, абы его поцѣлувати и попестити. По якôмсь часѣ вернула мати до хаты, дивить ся, а дитина нежива. А се 4-лѣтный сынъ удушивъ дитину своими поцѣлуями. Прикликали лѣкаря на ратунокъ, але той уже нѣчого не порадивъ.

✝ Посмертни вѣсти.

Климентій Карачевскій, священикъ ювилатъ, конзисторскій радникъ и парохъ у Вôкнѣ городеньского деканату, померъ 22 с. м. проживши 79 лѣтъ, въ того 51 священикомъ. — Текля Згарска, зъ роду Савицка, вдова по священику, померла у Львовѣ въ 87 роцѣ житя. — Олена зъ Даниловичѣвъ Левицка, жена професора ґімназіяльного, померла въ Коломыи, проживши 28 лѣтъ. — Алексѣй Волошиньскій, учитель въ Струтинѣ, померъ въ 46 роцѣ житя. Учителемъ бувъ звышь 25 рокôвъ.

ТЕЛЕГРАМЫ

Вѣдень 28 грудня. Міністеръ просвѣты п. Мадейскій принимавъ вчера депутацію політехніки въ Бернѣ, котра подала петицію о полѣпшене долѣ асистентôвъ и о приняте ихъ до державнои службы. П. Міністеръ обѣцявъ увзгляднити ихъ просьбу.

Прага 28 грудня. Похоронъ Мрвы вôдбувъ ся вчера зовсѣмъ спокôйно, хочь зôбрала ся була на нѣмъ велика маса народу.

Софія 28 грудня. Сесію собранія продовжено ажь до вторка. Межи послами порушено гадку выставленя кн. Александрови Баттенберґскому памятника въ видѣ ѣздця на кони. Фондъ на то має бути зôбраный складками цѣлого народу, а памятникъ стане передъ палатою на площи Александра.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновецъ	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновецъ	**10·10**		**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—		1·08	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа товстѣ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Въ информаційнôмъ бюрѣ ц. к австрійскихъ зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продає ся білеты полосовѣ и окружнѣ, пляны ѣзды и тарифъ у формѣ кишеневôй. Информаціѣ въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ.

шкôдъ, котру правительство турецке по довгихъ короводахъ скаже выплатити мѣсту Джеддахъ. Однакъ вамъ иде о вôдзыскане ненарушеного пана де Моренъ. Якимъ же способомъ можу вамъ при тôмъ помогти въ краю, въ котрôмъ навѣть власти турецкои часто не шанують! Край Геджасъ, въ котрôмъ теперь находимо ся, нападають уже вôдъ 30 лѣтъ шайки, що належать до поколѣня Гарбсъ, обдирають цѣлѣ караваны, а Турки й доси не могли увôльнити ся вôдъ тыхъ розбишакъ та убійникôвъ. Та если не поможу вамъ яко конзуль, то хочу вамъ зробити прислугу яко землякъ. Въ тôмъ и мôй интересъ и отъ яку дамъ я вамъ раду.

Баронова де Ґеранъ, єѣ товаришка, панъ Перієръ и панъ Делянжъ зблизили ся до конзуля и слухали уважно.

— Передовсѣмъ — сказавъ заступникъ Франціѣ въ Джеддахъ — держѣть ся засады такои, що можете числити лише на самыхъ себе. Вы, панове, зложѣть выправу, бо панѣ схотять певно схоронити ся до мене, пôдъ покровъ французкои хоругви, и не мѣшати ся лично до сеи авантуры. Вы не въ Европѣ, де жѣнка робить, що ѣй годить ся; вы на Всходѣ, де жѣнка, бодай на око, мусить вôдъ всього здалека держати ся. Згодивши ся на се, вертайте панове на помôстъ парохода и выберѣть трохъ добрыхъ морякôвъ. Межи залогою, особливо межи механіками корабельными, легко найдете Европейцѣвъ. Не потребуете пытати ся, чи вмѣють ѣздити кôнно, бо ту кождый менше бôльше вмѣє ѣздити. Якъ нема Европейцѣвъ, возьмѣть Єгиптянъ; Єгипетъ не терпить Туреччины. Такимъ способомъ, разомъ зъ вами, буде сѣмь осôбъ. Чи маєте оружіє для всѣхъ?

— О, що-до того — сказавъ панъ Перієръ — то маємо досыть. Щобы узброѣти нашу ескорту въ Африцѣ, мы забрали зъ собою богато добрыхъ револьверôвъ и стрѣльбъ.

— Дуже добре. Теперь треба знати, якою дорою ѣхати; се дуже важна рѣчь. Мимо того перешкоды чей не будуть дуже великѣ. Вашѣ Бедуины зъ певностію не поѣхали зô своєю добычею въ сторону Медины; по тôй дорозѣ розмѣрно ѣздить за богато людей; могли бы стрѣтити ся зъ иншою громадою номадôвъ, котра могла бы имъ вôдбити полоненого, а они помѣжь собою вѣчнѣ вороги. На мою думку, они пôшли въ сторону гôръ, де на выпадокъ погонѣ можѣть схоронити ся. Треба ихъ здогонити, закимъ тамъ заѣдуть. Не тратьте часу, бѣжить на корабель, зберѣть людей, дайте имъ збрую, и самѣ узброѣть ся и вертайте ту. Я постараю ся вамъ о конѣ; маю кôлька своихъ, мои приятелѣ дадуть прочихъ, а треба вамъ знати, що раса коней Геджасъ то одна зъ найзнаменитшихъ и найславнѣйшихъ.

Панове Перієръ и Делянжъ попращали ся зъ конзулемъ, зробили все, що имъ казавъ, и въ годину потôмъ сидѣли разомъ зô своєю дружиною на коняхъ та ѣхали ґальопомъ. На балконѣ конзуляту вывѣшено хоругвъ; заступникъ Франціѣ въ Джеддахъ хотѣвъ повѣдомити симъ способомъ населене о тôмъ, що стало ся, на знакъ, що Французы полагоджують свои интересы самѣ, не жадаючи нѣчиєѣ помочи, нѣ обороны.

(**Дальше буде**).

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4^1/_2$% листы гіпотечнѣ.	4% пожичку пропінаційну галицку
5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѣ безъ премій.	$4^1/_2$% пожичку угорскоѣ желѣзноѣ дороги державноѣ.
$4^1/_2$% листы Тов. кредитового земс.	$4^1/_2$% пожичку пропінаційну угорску.
$4^1/_2$% листы Банку краевого.	
$4^1/_2$% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѣ Облигаціи индемнизаційнѣ,
котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ выльосованѣ, а вже платнѣ вѣсцевѣ паперы цѣннѣ, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ всякоѣ провізіи, а противно залѣсцевѣ лишенѣ за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 60

Повѣтова Торговля
у ЛЬВОВѢ

товариство зареґістроване зъ ограниченою порукою отворило складъ товарôвъ кольоніяльныхъ и мѣшаныхъ у Львовѣ при улици Паньскôй ч. 21 (дôмъ Рады повѣтовоѣ) уладженый головно до заосмотрюваня въ товары крамниць сельскихъ.

Удержуе ся такожъ на складѣ сôль камѣнну для поправы пашѣ.

Цѣнники товарôвъ высылае ся — хто ихъ зажадае, дармо и франко. 142

Власного выробу
КОЛДРЫ
по 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.
Колдры атласовѣ
шовковѣ по 15, 18, 20 злр. и высше.
Колдры на овечôй вовнѣ
безъ конкуренціи найдешевше
поручае
Іосифъ Шустеръ
Львôвъ,
ул. Коперніка ч. 7. 134

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовѣ. — Каналовѣ насады зъ патентовымъ замкненемъ. Зборники на воду. — Комплетнѣ уряджена купелевѣ. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожъ руры лянѣ и кованѣ. — Помпы, фонтаны и и всякѣ арматуры.

Заступники для ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся катальоґи.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручае

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ большихъ торговляхъ желѣза.

Зъ друкарнѣ З. [illegible], подъ зарядомъ В. И. Вебера.